

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De infelicitate generis hominum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

A M O R V M

His capit, & captos sub ditione premis.
His ego, me miserum, tristi seruire puellæ
Cogor, & æternum uincula dura pati.
Atq; utinam primis mater me flesset ab annis,
Et raptæ e cunis funera nostra forent,
Non ego tam multos sentirem in amore dolores,
Seruitum & quærerer regna superba diu.
Nec turpis de me permultas fabula gentes
Isset, & ingenij fama sinistra mei.
Ah pudeat uatem, pudeat pia sacra colentem
Nequitiam, & Veneris turpia castra sequi.
Cingite uictrices Laurus. mihi gloria parta est.
Cessit amor, uacuo est pectore pulsa Venus.
Effracti cecidere arcus, ruptæq; catenæ,
Liberâq; erepto sunt mea colla iugo.

D E I N F E L I C I T A T E G E N E R I S H O M I N V M.

n On ulla terris habitat aut pax, aut quies.
Inferna diræ, & luctus occupant loca.
Exercet in mortalibus regnum metus.
Regnat libido fraudis & scelerum caput.
Quæ prima fulget homini infelix dies,
Comitem profundo ducit ex erebo simul
Dolorem & ægritudinem, o' sortem asperam,
O' dura fata, & semper in peius malum.
o Nemo beatus. Ille diuinijs fluens,
Inops habendo. hunc sceptra terris præferunt,
Ipse est sui impos, & quibus præest, timet.
Hus facta uirtus limes ad summum est bonum,

Et pandit oris squalor ad superos uiam.
 Hæc illa squalens dira & infelix plaga.
 Cocytia fauces inexorabiles,
 Phlegethontis ignes, gurgitesq; Acherusij.
 Hæc tantalea sitis, iecurq; fœcundum,
 Et membra diri Ixionis torquens rota.
 Sed quid recensens plura in immensum trahor?
 Sumus hic tot Inferi, quot homines uiuimus,
 Suusq; quisq; dirus est erebus sibi.
 Nobis amores, & libido pectoris,
 Et una non unius obstetrix mali,
 Humana facies, cuius ex oculis fluit
 Amor, odium, pax, ira, spes, metus simul,
 Et quas gerit cruenta Tisiphone faces.

CASIM FONTEM AEGRO-

TVS ALLOQUITVR.

Vra tuis qui nostra rigis humentia lymphis
 Quam procul hei misero nūc mihi Casis abes.
 Tu nunc muscosa placidus sub rupe uagris,
 Redditur & fluxu lenior aura tuo.
 Altaq; prætexit uirides tibi populus umbras,
 Et mille in folijs duce queruntur aues.
 At me nunc tristi fessum Campania morbo
 Detinet, & uenas urit anhela sitis.
 Nec prodest uiridi toties te ornasse corona,
 Cinxisse & capiti plurima ferta tuo.
 Nec prodest dulcis toties cecinisse querelas,
 Numinis & causas edocuisse tui.

d ij